

Udkomme til store Dele af Landets Befolkning gennem dette Erhverv.

Vor Fiskerilovgivning — saadan ser jeg paa den — har i det store og hele gennem Tiderne taget Sigte paa at forbedre disse Forhold, og det bør man ogsaa vente af Lovgivningen, ikke alene, naar man lovgiver for et Erhverv som Fiskeriet, men ogsaa i al Almindelighed. Man maa tage Hensyn til alle vedkommende Erhvervsberettigede Forhold, for at de derigennem kan udvikles paa sundeste Maade. Men gælder dette for Erhvervi al Almindelighed, gælder det maaske stærkest for Fiskeriets Vedkommende. Det er uhyre vanskeligt at skrive bestemte Lovparagraffer, ind i hvilke man kan sætte bestemt afstukne Grænser for, hvorledes dette Erhverv maa drives, thi vi maa stadig huske paa, at Fiskeriet ikke alene er et nationalt Foretagende, om jeg saa maa kalde det, men en stor Del af vort Fiskeri drives under saadanne Vilkaar, at Udøverne ogsaa maa konkurrere med andre Landes Fiskere. Vi har internationale Farvande, hvor vore Fiskere optræder sammen med andre Landes Fiskere. De Bestemmelser, vi her træffer, maa da ikke gerne være af en saadan Art, at de hindrer vore Fiskere i at udøve ganske det samme Erhverv paa disse Omraader, som andre Landes Fiskere kan udøve. Vi maa ogsaa erindre os, at Bestemmelser, som man indsætter i Loven om forskellige Forhold, kan være udmærket tilfredsstillende for bestemte Dele af vort Fiskevand, medens de kan være i høj Grad generende og hæmmende for andre Fiskevande. Man kan indsætte i Fiskerilovgivningens Bestemmelser, hvorved man kan opbølge Fiskebestanden i en bestemt Del af vore Fiskevande, medens de samme Bestemmelser i høj Grad kan virke generende paa Fiskens Udvikling i andre Vande. Derfor maa Lovgivningen paa Fiskeriets Omraade være lidt mere i store Træk end paa andre Erhvervsomraader. Der er da ogsaa i vore Fiskerilove — det gælder her Saltvandsfiskeriloven — visse Bestemmelser, der tager Hensyn hertil, og som opretholdes i det foreliggende Lovforslag og nærmest udvikles lidt. Jeg sigter her til en Bestemmelse om, at der for visse begrænsede Fiskevande kan oprettes særlige Vedtægter om, hvorledes Fiskeriet skal foregaa i det bestemte Vand, og hvorledes det skal værnes af de Fiskere, der har Ret og Adgang til at fiske her. Disse Vedtægter fremkom ved en Forhandling mellem de berettigede Fiskere paa det paagældende Sted og Landbrugsministeren.

Det er Bestemmelser, som vi maa forsøge paa ikke alene at opretholde, men ogsaa at udvikle til Fordel for Fiskeriet. Vi opnaar herigennem, at Fiskeriets Udøvere faar Selvbestemmelsesret paa det Omraade, hvortil deres Virksomhed er indskrænket, en Bestemmelsesret, som er saa udvidet, at jeg vil tro, at Landbrugsministeren, som har nogen Indflydelse paa disse Vedtægters Sammensætning og Udseende, ikke vil gribe ind, medmindre de Bestemmelser, som Fiskerne paa det paagældende Sted ønsker, er af en saadan Art, at de vilde skade Fiskeriet i Fremtiden; i øvrigt, alle andre Bestemmelser vil jeg gaa ud fra, den højtærede Landbrugsminister vil stille sig saa velvillig til, at han vil overlade til Fiskerne selv at afgøre, hvorledes Fiskeriet skal ordnes indenfor deres eget Omraade. Det er altsaa en ret ejendommelig Form for Lovgivning for et bestemt Erhverv, at man kun fastsætter større Rammer, indenfor hvilke saadan egentlig mere lokal Lovgivning, om jeg saa maa sige, skal finde Sted; men det er en Form, som i allerhøjeste Grad har min Tilslutning; det er en Form, som findes i den bestaaende Lov og nu udvikles her, og den Udvikling, der er sket gennem de Ændringer, der er indførte, kan jeg give min fuldeste Tilslutning.

I øvrigt maa jeg erkende, at jeg ikke er særlig sagkyndig paa Fiskeriets Omraade; men jeg billiger, at den Lovgivning, som igennem Aarene er foregaaet her, er sket i fuld Overensstemmelse med Fiskeriets Udøvere. Jeg kan saa meget mere billige denne Fremgangsmaade, som jeg har samme Opfattelse med Hensyn til det Erhverv, jeg nærmest kender til, Landbruget. Jeg finder det saa naturligt, at det enkelte Erhverv faar Hovedindflydelsen paa de Love, hvorunder Erhvervet skal virke. Dette er sket med Fiskerilovgivningen lige siden 1888, da vi fik den første Fiskerilov, og det er sket derigennem, at der Gang efter Gang har været nedsat Udvalg eller Kommissioner af sagkyndige, der har taget de forskellige Forhold op til Overvejelse, Overvejelser, som Lovgivningsmagten stadig har imødekommet paa en saadan Maade, at Landbrugsministeren i Dag kunde staa op og sige, at det foreliggende Forslag var et fuldgældigt Udtryk for det nedsatte Udvalgs Arbejde. Der er foretaget enkelte Ændringer i Folketinget, men disse Ændringer griber efter min Opfattelse, og saaledes forstod jeg ogsaa den højtærede Landbrugsminister, ikke ind i de Principper, der er nedlagte i Lovforslaget fra Udvalgets Side. Det er en